

en saa indvillet og vanskelig Natur, at det kan staa klart for ham, at hans Børn mangle Gyne eller Sagkundskab til at foretage en heldig Afvikling af disse; eller han kan ønske at forebygge de uhyggelige Tvistigheder, til hvilke Arvedelinger ikke sjælden sees at give Anledning endog mellem Personer, der staa hinanden nær. Den Omstændighed, at Konfirmation er nødvendig, giver al fornøden Garant mod Myndighedens Misbrug. Med Hensyn til den heri liggende Betyggelse har man fremdeles ikke fundet Betænkelighed ved at tillægge den i uskiftet Bo hensiddende, længstlevende Ægtefælle Myndighed til at træffe en saadan Bestemmelse med Virkning ogsaa for den Del af Fællesboet, som er falden i Arv efter den tidligere afdøde Ægtefælle. Da Fællesboet nødvendigvis maa behandles under Et, vilde den i uskiftet Bo hensiddende Ægtefælle uden en saadan Bemyndigelse i Virkeligheden ogsaa være udelukket fra at anordne offentligt Skifte med Hensyn til sin egen Andel af Boet. Forslagets § 3 hviler iøvrigt paa den Forudsætning, at der, naar Børnene skulle udelukkes fra selv at stifte, altid maa træffes en særlig Bestemmelse herom i Testamentet; det er saaledes i denne Henseende ikke tilstrækkeligt, at Testamentet indeholder den Bestemmelse, at Børnenes Arv skal sættes fast. — At en Arvelader, som ingen Livsarvinger har, kan anordne offentligt Skifte, uden at derpaa behøver at erhverve nogen Konfirmation, er en Selvfølge. Selv om han efterlader sig en Ægtefælle, kan dette ikke være nogen Hindring. — Som det vil sees, indskrænker Forslagets § 3 sig til at omtale Testamentssekretører uden Jurisdiktion. Efter Forslagets § 82, om hvilken Bestemmelse iøvrigt henvises til det følgende, skal nemlig Boets Behandling ved Skiftekommissarier og Testamentssekretører med Jurisdiktion hørifalde for Fremtiden.

Naar privat Skifte er begyndt, indtræder offentligt Skifte ikke, fordi en ved Skiftets Begyndelse myndig Arving forinden dets Tilendbringelse maatte blive umyndiggjort eller Forholdene paa anden Maade forandres derhen, at offentligt Skifte maatte være indtraadt,

hvis de ved Dødsfaldet havde været saaledes, som de nu ere blevene (§ 4). Ligesom Arvingerne i saa Fald ikke selv om Boet overgives til Skifteretten, kunne undgaa personligt Ansvar for Boets Gjæld, saaledes vil Behandlingen af Boet i Reglen ogsaa i andre Henseender være foregreben, og da Skifterettens Indsriden saaledes ikke i Almindelighed kan antages at ville faae væsentlig Betydning, synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at paabyde den. At det overlades den, der som Børge eller i anden Egenkab har at varetage Bedkommendes Interesser, at fortsætte Skiftet i Forening med Medarvingerne, frembyder saameget mindre Betænkelighed, som Boet i Tilfælde af Uenighed i Genhold til § 5 kan begjeres opgjort og delt ved Skifteretten, hvortil kommer, at Bestemmelserne i §§ 76—79 ville afgive en ikke uvæsentlig Betyggelse for, at det private Skifte i de ovennævnte Tilfælde forrettes paa behørig Maade. Den i § 4 udtalte Regel maa vistnok ogsaa ansees for stemmende med den gjældende Ret; thi det er vilkaarligt at forstaa D. L. 5—2—16 jfr. 5—2—1 saaledes, at Arvingerne ikke blot ved Skiftets Begyndelse skulle være myndige og tilstede i Jurisdiktionen, men ogsaa skulle vedblive at være det, indtil Skiftet er tilendbragt. Da dette imidlertid i Praxis neppe er almindelig anerkjendt, har man fundet det rettest ved en udtrykkelig Bestemmelse at affære al Tvivl.

Som allerede bemærket, tilkommer der, selv om Arvingerne have indladt sig paa privat Arvedeling, enhver af dem Ret til paa et hvilket som helst senere Tidspunkt at fordrø Boet opgjort og delt af Skifteretten, saafremt der paa det private Skifte maatte opstaa Uenighed (§ 5). Vel vil den Paagjældende ikke nu kunne opnaa fritagelse for personligt Gjældsansvar. Men for den anførte Bestemmelse taler den Betragtning, at det, naar Tvistigheder opstaa mellem Arvingerne om Boets Opgjørelse, i Reglen vil være det Hensigtsmæssigste, at Boets Behandling i det Hele henlægges til Skifteretten, idet en anden Ordning i Tilfælde af fortsat Uenighed let vilde kunne lede til en Forhaling af Boets Tilendbringelse i det Uendelige. Paa den anden Side er Boets Overgang til offentlig